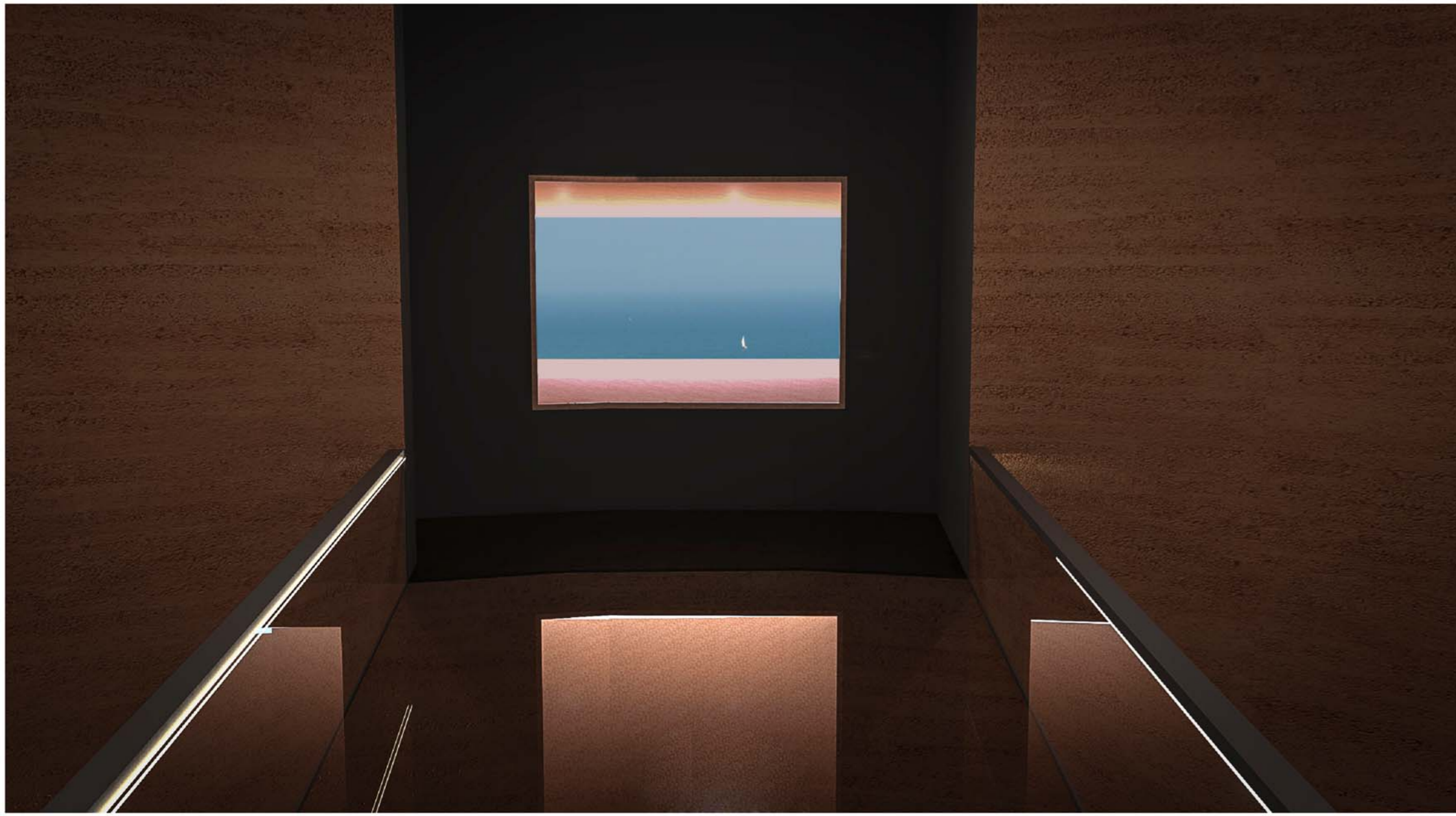
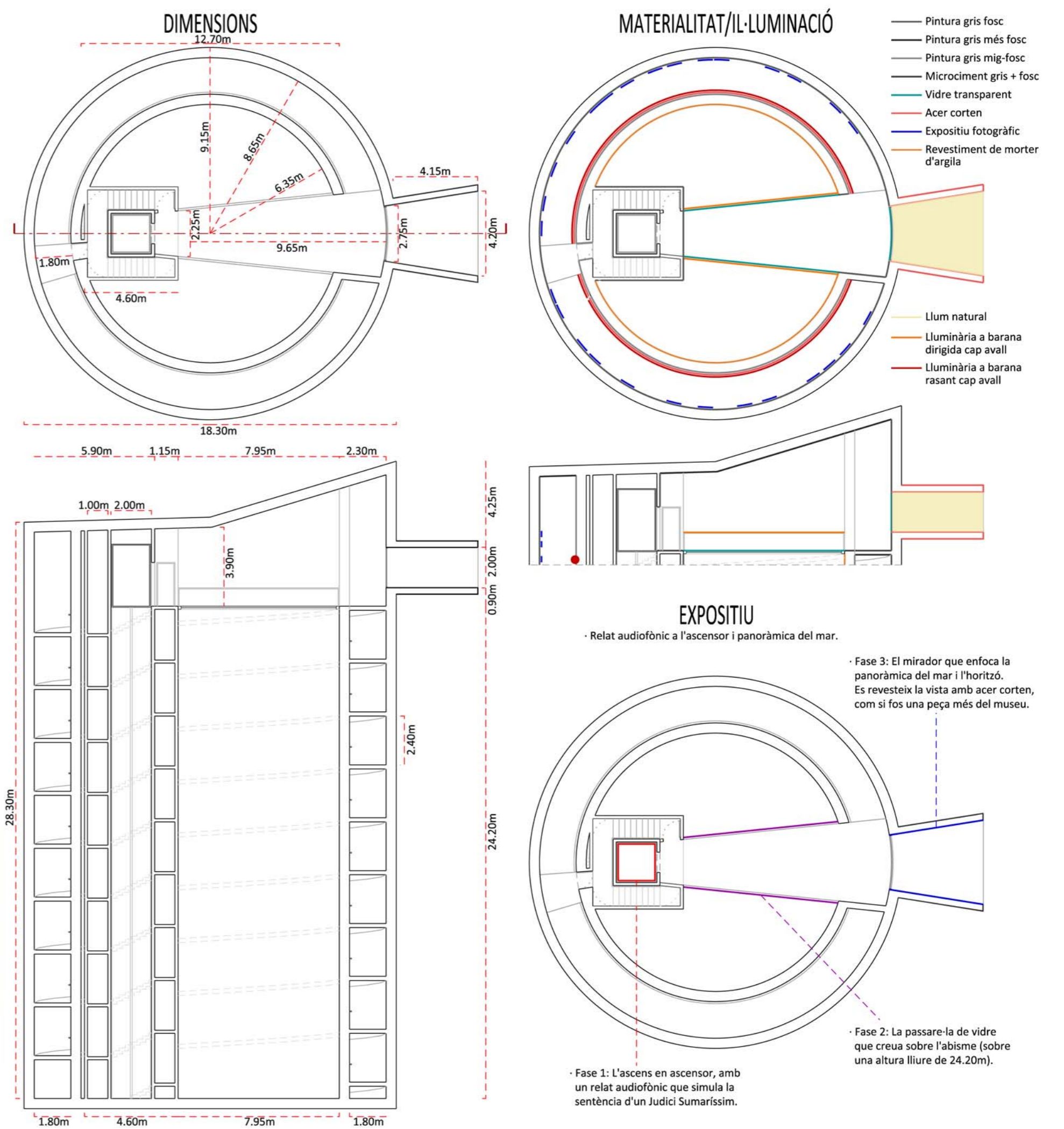

LA TORRE I - ELS AFUSELLATS DEL CAMP DE LA BOTA: L'ASCENS I L'EXECUCIÓ

- La torre és l'espai que culmina el recorregut, en memòria de les víctimes de la repressió franquista.
 - La torre és l'espai en memòria dels 1717 afusellats al Camp de la Bota entre els anys 1939 i 1952.
 - La torre es divideix en 2 episodis: l'ascens (l'execució) i el descens (el record de les víctimes).
 - "La torre I" ens vol transmetre les emocions i la història dels qui van ser executats per la dictadura.
 - La seqüència de recorregut plantejada és la següent:
 1- L'ascens en ascensor: el Judici Sumaríssim. El camí a cegues cap a la mort. L'ascensor no permet veure l'exterior. A l'interior, un relat audiodfònic d'uns 30 segons de durada representa la veu d'un jutge exposant la sentència definitiva del Judici: "Condemnat a mort".
 2- La sortida de l'ascensor i la passarela de vidre sobre l'abisme. L'únic camí cap al final. La llum al final de la passarela, única guia en un irreversible camí sense alternativa. La por i el vertigen.
 3- La mirada al mar. L'últim esguard. L'horitzó, impassible al pas del temps, ens connecta amb les emocions d'altres temps. El mirador tanca la panoràmica de manera que, en un entorn urbà que s'ha modificat tant, només poguem veure l'horitzó, element atemporal i permanent. L'última llum, última esperança fora d'abast, abans d'emprendre el camí del descens i la pèrdua: l'afusellament.

VERTIGEN
 IRREVERSIBILITAT
 PÈRDUA
 HORIZO
 ÚLTIMA ESPERANÇA

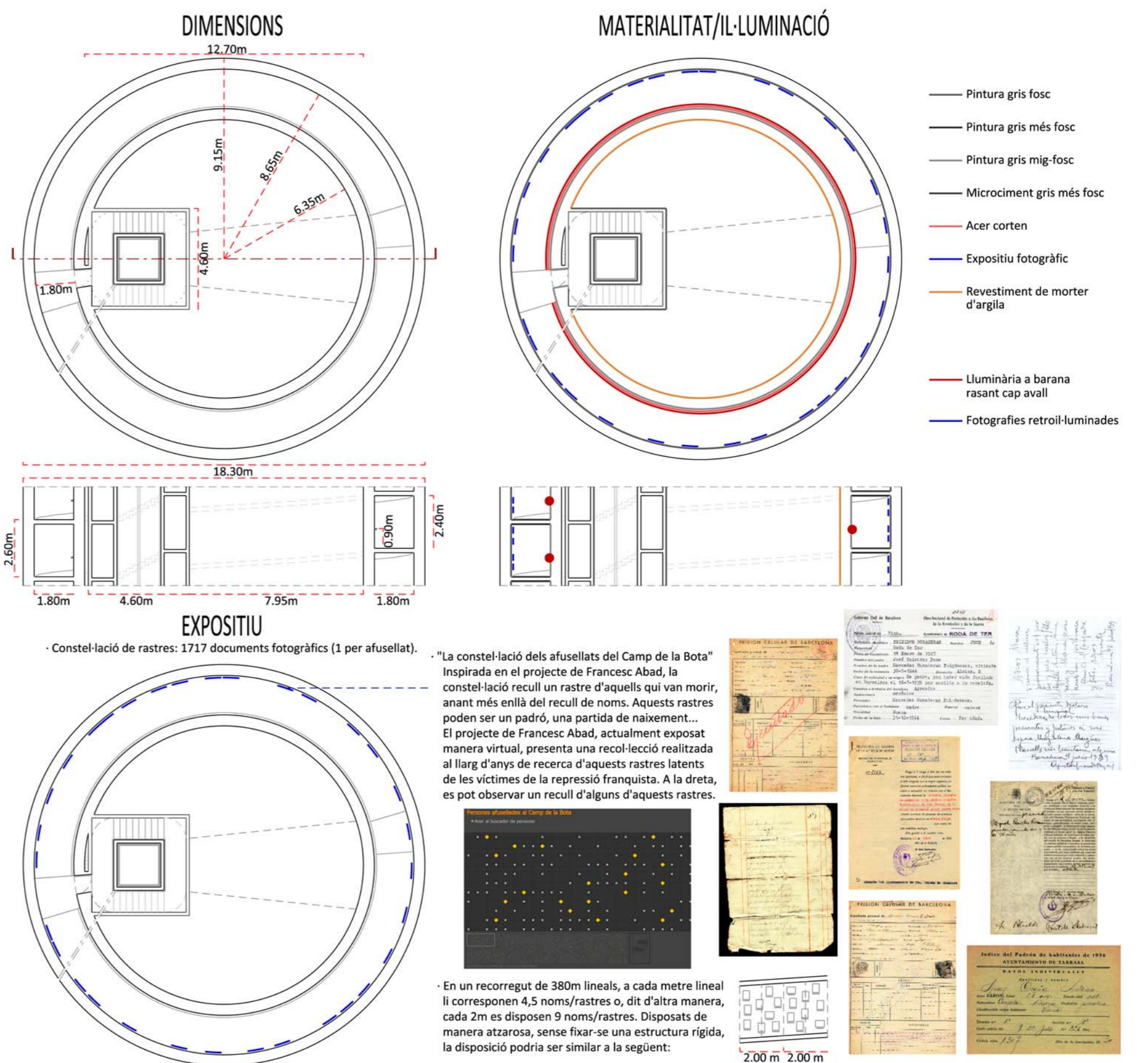

LA TORRE II - ELS AFUSELLATS DEL CAMP DE LA BOTA: EL DESCENS I LA CONSTEL·LACIÓ DE VÍCTIMES

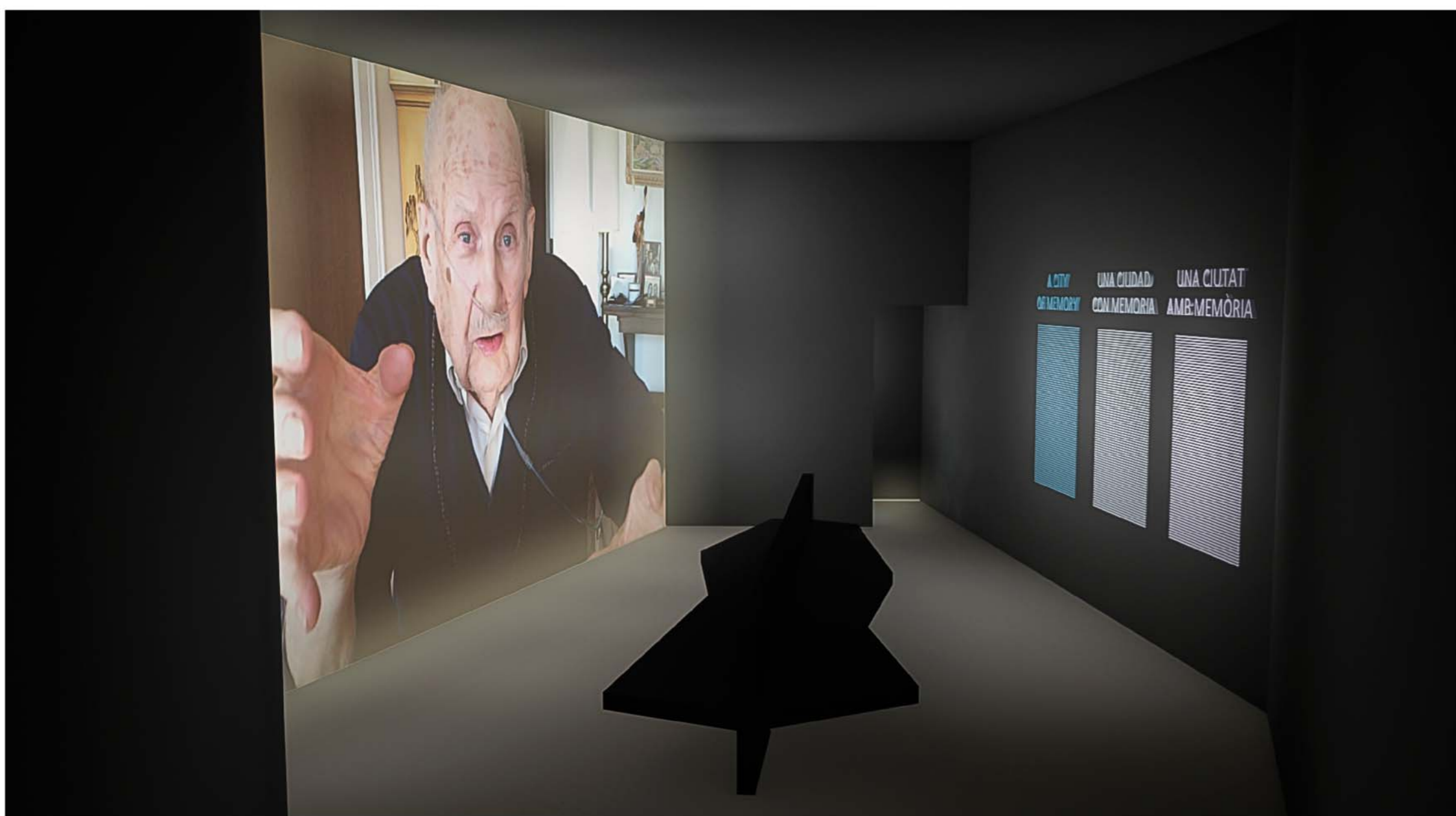

- "La Torre II: el descens i la constel·lació de les víctimes" ens transmet el buit deixat per les víctimes.
 - El descens de la torre es fa al llarg d'una rampa en espiral que dona més de 9 voltes a si mateixa.
 - És el camí de la pèrdua dels éssers estimats, de la incertesa dels familiars, de la cerca dels qui ja no hi són. La desesperació, l'obstinació, la confusió. La demanda de justícia. Donar voltes sense rumb en la cerca de respostes. Enfonsar-se una vegada i una altra buscant la sortida sense defallir.
 - L'espai en espiral es converteix en espai expositiu en record dels 1717 afusellats. Inspirat en l'obra de Francesc Abad, mostra una constel·lació dels rastres d'aquells qui van morir, més enllà dels seus noms.

PÈRDUA
 INCERTESA
 JUSTÍCIA
 SENSE RUMB
 DESESPERACIÓ

UNA CIUTAT AMB MEMÒRIA - ESPAI CONCLUSIU

- Abans de sortir del recorregut museogràfic i retornar a la realitat, un espai de reflexió i conclusió.
 - Un espai geomètric de tendència simètrica, un pulmó reflexiu que s'acaba tancant per finalitzar.
 - A una banda, trobem un recull audiovisual de testimonis de la Guerra Civil; de l'altra, el text conclusiu.

REFLEXIÓ
 CONCLUSIÓ
 RECORD

